گزارش یک

۲ عید بزرگ سپری شد

بازار داغ آتش‌بازی و نورافشانی

فروغ پژمان

برگزاری مراسم جشن‌های ماه‌رمضان، اعیاد مذهبی، هفته دفاع‌مقدس، هفته نیروی انتظامی، جشنواره‌های فیلم، روز جهانی کودک، آزادسازی خرمشهر، یادواره شهدا، پیروزی تیم‌ملی والیبال، قهرمانی یک تیم فوتبال در لیگ‌برتر و حتی افتتاحیه یک کارخانه یا سازمان کوچک و بزرگ دنگ‌وفنگ زیادی دارد که یکی از آنها اجرای مراسم آتش‌بازی و نورافشانی است. جزیی کوچک اما نه‌چندان کم‌هزینه که کم‌کم به یکی از رسم و رسوم‌های ثابت برگزاری هر جشن و سروری حتی در مقیاسی کوچک‌تر همچون عروسی‌ها و جشن‌تولدها تبدیل شده است؛ مراسمی که به گمان یکی از آگهی‌های لوازم فروش آتش‌بازی، قرار است چشم‌ها را خیره کند و قلب‌ها را به‌وجد آورد.

میزان تحت‌تاثیر قراردادن چشم‌ها و قلب‌ها با نور و آتش، نسبت مستقیمی دارد با هزینه‌ای که برای این کار پرداخت می‌شود. قاعده این است که مشتری هزینه‌ای را که برای مراسم نورافشانی در نظر گرفته است اعلام کند. بعد، بر اساس آن فروشنده لوازم آتش‌بازی که البته اجرای مراسم نورافشانی را هم برعهده دارد، پکیجی از نورافشانی و آتش‌بازی زمینی و هوایی را ترتیب می‌دهد. به عبارت دیگر رسم نیست که زیاد درباره نوع اجناس، رنگ نور و آتش، شکل‌هایی که روی هوا و زمین ایجاد می‌شود، قیمت جزیی و مدل‌های آن صحبت کرد. پرس‌وجو ضرری ندارد اما مساله این است که بازار فروش لوازم آتش‌بازی آنچنان آشفته است و به قول اغلب آنانی که به این حرفه مشغول هستند، دست زیاد است و پنهان‌کاری و به جیب زدن پول به هر قیمتی حرف اول را می‌زند که کنجکاوی زیاد فقط سردرگمی را بیشتر می‌کند و تصمیم‌گیری را دشوارتر.

کهکشان، آتش‌فشان، آبشار، منور، توپی، مشعل و... اسم‌های من‌درآوردی بی‌شمار است اما در اصل آتش‌بازی سرد داریم و آتش‌بازی گرم؛ که این دو نوع آتش‌بازی شاخه‌هایی دارند به نام آتش‌بازی زمینی و هوایی. در آتش‌بازی و نورافشانی سرد خطری متوجه جمع حاضر نیست. این نوع آتش‌بازی توسط دستگاه و از طریق جریان الکتریسیته اجرا می‌شود؛ دستگاه‌هایی که مشتری اصلی‌شان تالارها و شهرداری‌ها هستند. قیمت این دستگاه‌ها از ۳۰۰هزارتومان شروع و به ۲۰میلیون‌تومان هم می‌رسد. آتش‌بازی گرم یعنی مهماتی که فیتیله دارند و دستی یعنی با فندک و کبریت روشن می‌شوند که خطر آتش‌سوزی در این نوع آتش‌بازی، ریسک استفاده از آنها را بالا می‌برد. قیمتشان از شش‌هزارتومان شروع می‌شود که بیشتر به کار مراسم‌های خصوصی می‌آید و در ابعاد سنگین‌تر به بیش از صدهزارتومان هم می‌رسد که مناسب جشن‌های عمومی و سطح شهر هستند.

آقای «پ» یکی از فروشندگان لوازم و اجراکنندگان مراسم آتش‌بازی که سایتی هم در این زمینه دارد درباره برگزاری مراسم نورافشانی در جشن‌های سطح شهر می‌گوید: «برای مراسم‌هایی که جشن خاصی است، همچون عیدها فقط هوایی استفاده می‌شود. یعنی یک نوری باشد که برود بالا و نورافشانی کند و مردم این را ببینند و لذت ببرند. حالا اگر روی زمین هم کاری استفاده شود، بد نیست اما در مجموع، مبنای فعالیت، روی کارهای هوایی متمرکز است.»

محصولات هوایی از ۱۶ شوت شروع می‌شوند و تا ۱۹، ۲۰، ۳۰، ۴۰، ۵۰، ۸۰ و ۱۵۰ شوت هم ادامه دارند. این عددها تعداد شلیک‌هایی است که به سمت آسمان پرتاب می‌شود. ارتفاع آنها هم ۳۰، ۴۰، ۵۰، ۶۰ و ۷۰ متر است. قیمت‌ها هم از یک بازه ۶۰هزارتومانی شروع می‌شود و به یک‌میلیون‌و۶۰۰هزارتومان می‌رسد.

آقای «پ» سعی می‌کند کمی راه‌وچاه نشان دهد: «تقریبا ۲۰ نوع از این محصولات در ایران وجود دارد. از نوع ۳۰هزارتومانی تا صدهزارتومانی. ممکن است یک نفر بگوید ۳۵هزارتومان و یک نفر دیگر همین نوع را بگوید هزارتومان. می‌خواهد از دست شما دربیاورد. حالا این مثال کوچکش است. پیشنهادم این است که نوع محصول را نگویید.»

قیمت‌ها بر اساس جنس ایرانی یا خارجی، ارتفاع، تعداد شلیک، شعاعی که نور در آسمان تشکیل می‌دهد و از همه مهم‌تر فروشندگان متغیر است. آقای «ح» مدل دیگری از تعداد شوت و ارتفاع و قیمت ارایه می‌دهد: «تا ارتفاع ۲۰متر، ۱۹شوت ۵۵هزارتومان، ۲۰شوت ۶۰هزارتومان، ۲۵شوت ۶۵هزارتومان، ۳۶شوت ۸۵هزارتومان و ۴۹شوت ۱۲۵هزارتومان و تا ارتفاع ۳۰متر، ۱۹شوت ۸۵هزارتومان، ۲۵شوت ۱۰۵هزارتومان، ۳۶شوت ۱۴۵هزارتومان و ۴۹شوت ۱۸۵هزارتومان هزینه دارد. اما آبشار که روی زمین کار می‌شود و تا ۱۰متر هم ارتفاع دارد از شش‌هزارتومان شروع و به ۶۰هزارتومان ختم می‌شود.» همین روند را می‌توان با افزایش ارتفاع و شلیک‌ها و حجم ادامه داد و گیج‌تر شد، به‌خصوص وقتی پای جنس این محصولات به‌میان می‌آید. آقای «پ» می‌گوید این محصولات در نوع ایرانی، چینی و ترک در بازار وجود دارد و محصول ایرانی حرف اول را می‌زند: «مخصوصا اگر قرار باشد در ارتفاع بیشتر شلیک شوند.» آقای «م» با افتخار اعلام می‌کند که تمام اجناسشان ایرانی است و هشت‌سال است که نماینده شرکت «ن» در اصفهان هستند که سازنده لوازم و مهمات آتش‌بازی در ایران است. او اعتقاد دارد ضریب امنیت محصولات ایرانی بیشتر از مشابه خارجی است. «محصولات خارجی یا چینی داخل یکسری قوطی‌های فلزی استفاده می‌شود و اگر اشتباهی اتفاقی بیفتد و بترکد مثل خمپاره عمل می‌کند. هر چند تا حالا ما نشنیدیم اتفاق بیفتد. اما مهمات ایرانی داخل یک مقوای فشرده یا چوب‌های فشرده هستند.» آقای «ح» با اطمینان می‌گوید که قاعدتا هر جنسی خارجی‌اش بهتر است. «محصولات آتش‌بازی ما چین، ترک، اوکراین و روس هستند. الان چیزی که توی عوام جا افتاده می‌گویند که جنس چینی خوب نیست. منتها چیزی که هست چین می‌آید سه، چهار تا آیتم تولید اما تاجر سطح سه و چهارش را وارد می‌کند. در کار ما اول کار ترک بعد چین و بعد هم ایران کیفیت دارد. از لحاظ قیمت هم بخواهید حساب بکنید چین یک‌چهارم نسبت به ایرانی و ترک یک‌دوم نسبت به ایرانی قیمت دارد.» علاوه بر قیمت و جنس نکته دیگری هم در انتخاب محصول دخیل است: «اگر ارگان سفارش‌دهنده وابسته به سپاه یا صنایع دفاع باشد، به خاطر بازرس‌هایی که دارند جنس ایرانی کار می‌کنیم. اما در مورد شهرداری مشکل چندانی نداریم.»

اینجاست که عاقبت پای سازمان‌ها و شهرداری‌ها که یکی از مشتریان ثابت مراسم‌های آتش‌بازی و نورافشانی هستند به میان می‌آید. روال کار به این صورت است که سازمان‌ها و ارگان‌های مختلف زیاد به جزییات کاری ندارند. آنها بودجه خود را اعلام می‌کنند و بر اساس آن از اجراکنندگان توقع دارند مراسم نورافشانی آبرومندی را برگزار کنند. آقای «پ» می‌گوید که بیشتر مراسم‌های شهرداری«صددرصد؛ هیچ‌کدام زیر سه‌میلیون‌تومان هزینه ندارد و اگر خیلی خاص باشد، بعید می‌دانم حتی بیشتر از ۱۵ تا ۲۰میلیون هم نباشد.»

آقای «ح» از تجربه‌های کاری‌اش با شهرداری و فرهنگسراهای «اشراق»، «دارآباد»، «بهمن» و «خاوران» می‌گوید و هر دو، سه جمله، یک بار تاکید می‌کند که این کار حد ندارد و تا بی‌نهایت می‌شود خرج آتش‌هایی کرد که تنها چند ثانیه پس از انفجار محو می‌شوند: «توی مراسم ارگانی چیزی تحت‌عنوان آتش‌بازی گرم انجام نمی‌دهیم. یک وقتی می‌گویید می‌خواهم پنج‌دقیقه آتش‌بازی داشته باشم توی همین پنج‌دقیقه می‌شود ۲۰میلیون‌تومان جنس کار کرد. معمولا شهرداری اگر بخواهد خرج نکند بین یک‌میلیون‌و ۷۰۰ تا سه‌میلیون‌تومان کار می‌کند. اگر بخواهد حسابی خرج کند، می‌شود قضیه افتتاحیه پارک چیتگر که ته ندارد. می‌گویند ما این قدر پول می‌دهیم؛ مثلا ۱۵۰میلیون‌تومان، شما فقط بزنید. کاری به جنس هم نداشته باشید و هر چه دوست داشتید بزنید.» او از همکارهایش شنیده است که برای ۱۵شب در پارک چیتگر، هر شبی پنج‌میلیون گرفته‌اند. «اما جنسی که کار کرده‌اند حول‌وحوش ۵۰۰هزارتومان بوده است. از ندانستن آدم‌ها سوءاستفاده می‌کنند. همین است که می‌گوییم نمی‌شود قیمت گذاشت.» تجربه دیگر آقای «ح» در میدان امام‌حسین به مناسبت شب‌های ماه‌رمضان بوده است: «۱۰شب، شبی یک‌میلیون‌و۹۰۰هزارتومان گرفتیم. چیزی نداشت. شش تا دانه آبشار و ۵۰ تا، ارتفاع ۲۰متر هوایی.» بعد هم از یک مراسم «درست و حسابی» نورافشانی در نیمه‌شعبان در منطقه۳ می‌گوید که یکی از همکارانش برای یک‌شب شش‌میلیون‌تومان از شهرداری دریافت کرده است. برای مراسم‌های «برج میلاد»، هم کار پنج‌میلیونی داشته‌اند و هم کار یک‌میلیون‌تومانی.

نوبت به عروسی‌ها که می‌رسد اوضاع چندان فرقی ندارد. به گفته آقای «ح» یک آتش‌بازی ساده حول‌وحوش ۱۶۰هزارتومان می‌شود که شامل آتش‌بازی سرد و نورافشانی هوایی و یک تونل ساده است. اما« یک عروسی داشتیم توی تابستان و قبل از ماه رمضان که ۳۲میلیون تومان شد. همه‌اش آتش‌بازی بود. هر جای باغ که پا می‌گذاشتی آتش بازی داشت یعنی هیچ لحظه‌ای فیلمبرداری نداشت مگر اینکه آتش‌بازی داشته باشد. دایما از ساعت هشت‌شب که تابستان هوا تاریک می‌شود تا ۱۲ شب. برای هر کاری آتش روشن می‌شد. ورود، خروج، کیک، شام، سفره عقد، همه چی» این میان یادش می‌آید که بگوید برای نورافشانی هوایی زیر ۵۰ متر نیازی به مجوز نیست اما بالای ۵۰ متر« ما خودمان مجوز داریم اما باید نسبت به جا و ساعت اگر در تهران باشد به کلانتری محل و اگر خارج از تهران باشد به فرمانداری یا استانداری اطلاع دهیم.»

۱/۶ میلیون تومان

محصولات هوایی از ۱۶ شوت شروع می‌شوند و تا ۱۹، ۲۰، ۳۰، ۴۰، ۵۰، ۸۰ و ۱۵۰ شوت هم ادامه دارند. این عددها تعداد شلیک‌هایی است که به سمت آسمان پرتاب می‌شود. ارتفاع آنها هم ۳۰، ۴۰، ۵۰، ۶۰ و ۷۰ متر است. قیمت‌ها هم از یک بازه ۶۰هزارتومانی شروع می‌شود و به یک‌میلیون‌و۶۰۰هزارتومان می‌رسد.

۳ میلیون تومان

یکی از مسوولان شرکت‌های نورافشانی می‌گوید که هیچ‌کدام از مراسم شهرداری زیر سه‌میلیون‌تومان هزینه ندارد و اگر خیلی خاص باشد، بعید می‌دانم حتی بیشتر از ۱۵ تا ۲۰میلیون هم نباشد

آتش‌بازی گرم یعنی مهماتی که فیتیله دارند و دستی یعنی با فندک و کبریت روشن می‌شوند که خطر آتش‌سوزی در این نوع آتش‌بازی ریسک استفاده از آنها را بالا می‌برد

ضریب امنیت محصولات ایرانی بیشتر از مشابه خارجی است. «محصولات خارجی یا چینی داخل یکسری قوطی‌های فلزی استفاده می‌شود و اگر اشتباهی اتفاقی بیفتد و بترکد مثل خمپاره عمل می‌کند. هر چند تا حالا ما نشنیدیم اتفاق بیفتد. اما مهمات ایرانی داخل یک مقوای فشرده یا چوب‌های فشرده هستند.»

۱۶۰ هزار تومان

یک آتش‌بازی ساده برای مراسم عروسی حول‌وحوش ۱۶۰ هزارتومان می‌شود که شامل آتش‌بازی سرد و نورافشانی هوایی و یک تونل ساده است

گزارشگر «شرق» در همه جای ایران باشید

سوژه‌ها و گزارش‌های خود را برای ما به ایمیل sharghline@sharghdaily.ir بفرستید یا به شماره ۳۰۰۰۴۶۹۹ پیامک بزنید یا با ۸۸۶۴۰۲۶۰ تماس بگیرید.

«شرق» با کمک شما خواندنی‌تر می‌شود.

گزارش دو

معلولان مشکل رفت‌وآمد خود را هنوز نتوانسته‌اند حل کنند

فروش ویلچر بهزیستی برای خرید وسیله به‌درد بخور

مینا عینی‌فر

«برای کارورزی جایی پیدا کردم که می‌شد استخدام شوم اما مشکل رفت‌وآمد داشتم و نشد بروم.» اینها را سمیه می‌گوید؛ دختر معلولی که توانسته با هر دشواری شده درس بخواند و دنبال کار بگردد. اما با گذشتن از مرحله دشوار پیداکردن جایی که بگذارند یک معلول کار کند، به مرحله دشوارتری رسیده و مجبورشده به‌خاطر مشکل رفت‌وآمد، کلا قید کارکردن را بزند. در حالی که در راهروی دانشگاه روی ویلچرش منتظر مسوول آموزش نشسته، می‌گوید: «از ون‌های مخصوص بهزیستی فقط دو بار در ماه با وقت قبلی می‌شود استفاده کرد. آن هم نه در هر زمانی که خودت بخواهی. هر موقعی که ون باشد تا در اختیارت قرار بگیرد. ون‌های خصوصی هم حداقل روزی ۲۰هزارتومان هزینه دارد. برای گذراندن سه‌ماه کارورزی باید ۴۰۰هزارتومان کرایه می‌دادم. مگر قرار بود چقدر حقوق بگیرم؟»

بسیاری از معلولان همین مشکلی را دارند که سمیه می‌گوید. آنها به‌خاطر هزینه‌های بالای رفت‌وآمد، نمی‌توانند تحصیل و کار کنند و خانه‌نشین می‌شوند. البته او می‌گوید همه‌چیز هم آنقدر بد نیست و بعضی وقت‌ها بستگی به تلاش و پیگیری خود معلولان دارد. اینطور که می‌گوید بارها شده شهرداری با درخواست او اقدام به مناسب‌سازی مکان‌هایی در اطراف خانه‌اش کرده. حتی با درخواست او برای یکی از پل‌های هوایی که محل رفت‌وآمدش بود آسانسور کار گذاشتند. اما معتقد است این اقدامات پراکنده مشکل معلولان را حل نمی‌کند: «مثلا شهرداری می‌گوید بعضی اتوبوس‌های خطوط بی‌آرتی را مناسب‌سازی کرده. در حالی که ما اول باید به یک مقصدی برسیم تا بتوانیم از اتوبوس استفاده کنیم. خیلی از ماشین‌ها ویلچری‌ها را سوار نمی‌کنند و دردسرش را نمی‌پذیرند. حتی بعضی وقت‌ها که آژانس می‌گیریم، وقتی ببینند باید ویلچر را در صندوق‌عقب بگذارند از ترس آسیبی که ممکن است به ماشین وارد شود، قبول نمی‌کنند و هزینه کنسلی می‌گیرند. شهرداری سرویس‌هایی گذاشته اما از دو روز قبل باید زنگ بزنی و آن هم در ساعت‌های خاص. همیشه نمی‌شود روی آن حساب کرد در حالی که باید سرویس‌ها شبانه‌روزی باشد. آمدیم و من چهار صبح حالم بد شد و باید به بیمارستان می‌رفتم. آن موقع هیچ سرویسی در کار نیست.»

مشکل رفت‌وآمد معلولان به سرویس ختم نمی‌شود؛ حتی تهیه ویلچرهایی که برای معلول حکم پا را دارد و ضروری‌ترین وسیله است، با دردسر همراه است. درحالی‌که بهزیستی طبق آیین‌نامه خودش باید هر دوسال یک‌بار برای معلولان ویلچر تهیه کند، این تعهد سال‌هاست انجام نمی‌شود. اما یکی از معلولان می‌گوید ویلچرهایی که هرچندسال یک‌بار به‌سختی از بهزیستی تهیه می‌کند، گاهی به‌کار نمی‌آید و مجبور می‌شود آن را بفروشد: «اگر مطابق سایز هرکس و کیفیت مناسب ویلچر می‌دادند، مجبور نبودیم ویلچرهای بهزیستی را صدهزارتومان بفروشیم تا پولی رویش بگذاریم و ویلچر بهتر و سایز خودمان تهیه کنیم.»

ماشین‌های شخصی مناسب‌سازی برای معلولان در شرایطی که معابر شهری برای رفت‌وآمد آنها مناسب نیستند، می‌تواند یک گزینه امیدوارکننده باشد. اما این گزینه هم چندان بی‌دردسر نیست؛ سازمان بهزیستی برای تحویل چهارهزارو۷۰۰ خودرو مناسب‌سازی‌شده معلولان، اعلام آمادگی کرده اما بیش از ۶۰هزار معلول برای دریافت خودرو ثبت‌نام کرده‌اند و قرعه‌کشی واجد شرایط‌ها، تکلیف را مشخص می‌کند.

سمیه که در ۲۸سالگی ازدواج نکرده و کنار خانواده‌اش زندگی می‌کند، می‌گوید: «خودرو مناسب‌سازی‌شده به معلولان متاهل تعلق می‌گیرد. خب من که مجرد هستم، اتفاقا نسبت به معلولی که ازدواج کرده و کسی هست حمایتش کند، مشکلات بیشتری دارم. چرا من نباید بتوانم ماشین داشته باشم؟ اگر بخواهیم خودمان ماشین مناسب‌سازی کنیم، باید اول اتومبیلی بگیریم و بعد حدود چهارمیلیون‌تومان هزینه مناسب‌سازی‌اش را جداگانه متحمل شویم. خیلی از معلولان نمی‌توانند چنین هزینه‌ای بکنند.»

در این میان، سازمان‌های مردم‌نهاد حامی معلولان هم وضع مساعدی ندارند و از پیگیری بسیاری از حقوق معلولان باز مانده‌اند. هاشم حسینی‌شهیدی مدیرعامل «جامعه معلولان ایران» که در شش سال گذشته بسیاری از فعالیت‌هایش را به دلیل کمبود منابع متوقف کرده معتقد است که نقش ان‌جی‌اوها در حاشیه قرار گرفته، در حالی که بهزیستی می‌تواند با توزیع خدماتش بین تشکل‌های حامی معلولان، بسیاری از خدمات را با کیفیت بهتر ارایه کند. شهیدی به مشکل اندازه ویلچرها اشاره می‌کند و می‌گوید: «مثلا برای دادن ویلچر، من در ان‌جی‌او معلولم را می‌شناسم، می‌دانم که ویلچر لازم دارد و سایزش چیست. اگر قرار باشد بهزیستی صدهزار ویلچر توزیع کند، کار با کارایی پایین انجام می‌شود و باز به دوش معلولان می‌افتد. البته چندین سال که اصلا خبری از ویلچرهای بهزیستی نبوده و هزینه آن برعهده خود معلولان بوده است. خرید یک ویلچر مایر آلمانی بیش از یک‌میلیون‌تومان هزینه دارد و این در توان بسیاری از معلولان نیست.»

او می‌گوید ان‌جی‌اوها باید در امور شهری و مناسب‌سازی معابر هم دخالت داده شوند تا به انجام کار زیربنایی منجر شود: «نمی‌توانیم منکر این باشیم که برای مناسب‌سازی خیلی کار شده اما ان‌جی‌اوها در این کار دخالت نداشته‌اند و بخش زیادی از آن غیراصولی انجام شده. وقتی می‌گویند حداقل ۱۰درصد از هر جمعیتی معلول است یعنی فقط در تهران حدود یک‌میلیون‌و۴۰۰ معلول داریم. فرض کنیم ۴۰۰نفر از آنها امکانات شخصی دارند. یک‌میلیون معلول در تهران احتیاج به امکانات عمومی دارند که اصلا کافی نیست. حتی بخشی از امکانات که ایجاد شده هم برای همه نیست. مثلا حمل‌ونقلی که توسط شرکت واحد صورت می‌گیرد، بنا به گفته خودشان مال ویلچری‌هاست. عصایی‌ها باید چه کنند؟ ما ناشکری نمی‌کنیم چون تقریبا ۱۰سال است که معلولان دیده شده‌اند و این زمان کمی بوده برای مناسب‌سازی. شاید اصلاح بعضی مکان‌ها دشوار باشد، اما ندیدن معلولان در مکان‌هایی که تازه ساخته می‌شود دیگر قابل‌قبول نیست.»

شهرداری تهران گروهی متشکل از مشاوران معلول تشکیل داده و گاهی جلسات مشورتی با آنها برگزار می‌کند. اما مدیرعامل جامعه معلولان ایران این مشاوره‌ها را کافی نمی‌داند و می‌گوید: «معلولان باید در تشکیلات شهرداری حضور داشته باشند و در پروژه‌ها اظهارنظر کنند. متاسفانه از مناسب‌سازی فقط ساختن پیاده‌رو باب شده درحالی که این یک بخش از کار است. اگر از بزرگراه یادگار امام در ابتدای آزادی تا انتهای آن حرکت کنید، می‌بینید یک ویلچری از هیچ کجای این بزرگراه نمی‌تواند به طرف دیگر برود و هیچ پل‌عابری برقی نیست. این موضوع برای سالمندان هم مشکل است. بعضی رمپ‌ها در مکان‌های عمومی آنقدر پرشیب و غیراصولی ساخته می‌شود که خطر جانی دارد و بهتر است ساخته نشود. اینها نشانگر طرز تفکر است. یعنی کسی که این کار را کرده، فقط دستور داشته و رفع تکلیف کرده. ما باید مشکلات معلول را بشناسیم و کار را با کمک خود آنها و ان‌جی‌اوهایی که به مشکلات آنها آشنا هستند پیش ببریم.»

سمیه عضو گروه مشاوران معلول شهرداری تهران است اما می‌گوید طنز ماجرا آنجاست که حتی بعضی جلسات شهرداری با معلولان هم در مکانی برگزار می‌شود که مناسب‌سازی نشده و به سختی باید به محل جلسه برسند.

سمیه، عضو گروه مشاوران معلول شهرداری تهران است، اما می‌گوید حتی بعضی جلسات شهرداری با معلولان هم در مکانی برگزار می‌شود که مناسب‌سازی نشده و به‌سختی باید به محل جلسه برسند. مشورت با معلولان یکی از برنامه‌هایی بوده که شهرداری با مانور تبلیغاتی فراوانی دنبال کرده اما مدیرعامل جامعه معلولان ایران این مشاوره‌ها را کافی نمی‌داند و می‌گوید: «معلولان باید در تشکیلات شهرداری حضور داشته باشند و در پروژه‌ها اظهارنظر کنند. متاسفانه از مناسب‌سازی فقط ساختن پیاده‌رو باب شده در حالی که این یک بخش از کار است. اگر از بزرگراه یادگار امام در ابتدای آزادی تا انتهای آن در بزرگراه شهید مدرس حرکت کنید، می‌بینید یک ویلچری از هیچ کجای این بزرگراه نمی‌تواند به طرف دیگر خیابان برود و هیچ پل عابری برقی نیست. این موضوع برای سالمندان هم مشکل است. بعضی رمپ‌ها در مکان‌های عمومی آنقدر پرشیب و غیراصولی ساخته می‌شود که خطر جانی دارد و بهتر است ساخته نشود. اینها نشانگر طرز تفکر است. یعنی کسی که این کار را کرده فقط دستور داشته و رفع تکلیف کرده. ما باید مشکلات معلول را بشناسیم و کار را با کمک خود آنها و ان‌جی‌اوهایی که به مشکلات آنها آشنا هستند، پیش ببریم.»

با وجود اینکه شهرداری در مقاطع مختلف خبر از مناسب‌سازی مکان‌های عمومی برای معلولان داده است، آنچه معلولان از نزدیک لمس می‌کنند، حاکی از این است که آنها هنوز قادر به استفاده از امکانات شهری و رفت‌وآمد برای انجام فعالیت‌های روزمره خود با حداقل کمک دیگران نیستند.

جدول۱۸۳۳

افقی:

۱- تنها جزیره ایرانی دریای خزر- خرس مورچه‌خوار ۲- دارای مدرک کارشناسی- گرفتن مال یا حق خود از دیگری به‌طور تمام و کمال ۳- تاکید شده- افراط- برکت سفره ۴- قابله- فلز چهره! - کلاه انگلیسی ۵- تنها- از لوازم آرایش بانوان- رشته کوهی در مرز بین اروپا و آسیا ۶- کاهگل- برنامه نمایشی تلویزیونی- شهری در اسپانیا که یکی از معتبرترین تورنمنت‌های شطرنج جهان هرساله در آنجا برگزار می‌شود ۷- نتیجه شده- کتابی در ژانر قصه‌های پریان به قلم «شارل پرو» نویسنده فرانسوی ۸- قرض و بدهی- از گیت‌های منطقی در علم دیجیتال- تیره ۹- وسیله‌ای برای رسم کردن یک شکل از روی یک شکل دیگر و گاه بزرگ یا کوچک کردن آن شکل- فرو ریختن ۱۰- ابریشم زر بافت- طاقچه قدیمی- وسیله بازی و جنگ! ۱۱- گوشت هریک از دو پهلوی چهارپایان- گذشته- ترش و شیرین ۱۲- خداوند- خاور- واحد شمارش چک بانکی ۱۳- ترس- فرمان خودرو- ستاره ۱۴- خریداری- ساز زهی مضرابی با دسته کوتاه ۱۵- ماده سفید متبلور و محلول در آب که ۴۰۰ بار شیرین‌تر از شکر است- نوعی دستگاه پاشنده به شکل هفت تیر

عمودی:

۱- ماده‌ای معمولا مصنوعی که مانند لاستیک کشسان است- نوعی هواپیمای مسافربری پهن پیکر ۲- زیبا، برازنده و خوش حالت- دشمنی- عقب- پدر ۳- نیکو روی- پیاپی- خوردنی نامطلوب! ۴- ردیاب- معلول جنگی- حرف توفیر ۵- از خواهران برونته- گوسفند ماده بالغ- معشوقه- گشادگی درون کوه ۶- اهلی و تربیت شده- زمان تعیین شده برای انجام فرایض مذهبی ۷- سیلاب- شکل و طرز- گریختن ۸- تباه و بیهوده- میمون و خجسته- سرپرست فرد صغیر و محجور ۹- شایسته- پدر آذری- سرپیچی از تعهد یا از اصول پذیرفته در کاری ۱۰- نوعی پاستای بالشتی شکل کوچک و مغز پر- نسبت دادن اندیشه‌ها و تلقی‌های خود به دیگران برای رهایی از کشمکش و اضطراب ۱۱- پیشوند عددی معادل یک دهم- شکل و قیافه- سپیده- شبیه و نظیر ۱۲- پوستین- قطعه کوتاه موسیقیایی غالبا برای امور نظامی- پیر و سالخورده ۱۳- ضمیر اشاره به نزدیک- خاک قرمز رنگی مناطق گرمسیری که آهن و آلومینیوم فراوان دارد- ساده‌لوح ۱۴- آسایش- راه شاعرانه- نوعی عدسی در دوربین عکاسی- جاده قطار ۱۵- از شرکت‌های بزرگ هواپیمایی استرالیا- مطبخ

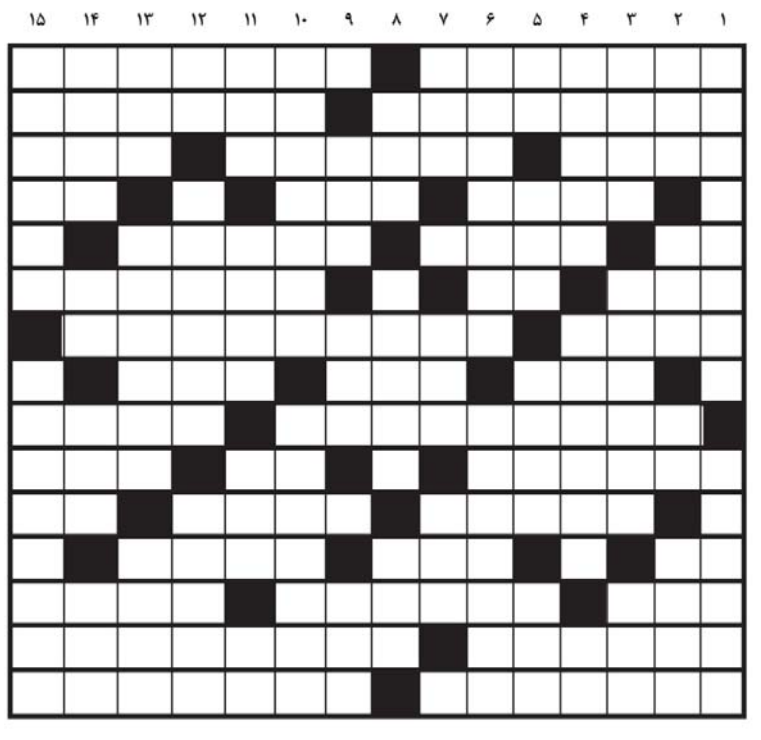

حل سودوکو سخت

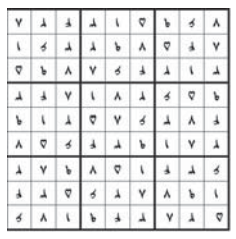

حل سودوکو ۸۳۵

۹	۲	۶	۱	۵	۷	۳	۴	۸
۷	۴	۱	۳	۸	۲	۹	۵	۶
۳	۵	۸	۹	۴	۶	۱	۲	۷
۴	۳	۹	۵	۷	۱	۸	۶	۲
۱	۸	۲	۴	۶	۳	۵	۷	۹
۵	۶	۷	۸	۲	۹	۴	۱	۳
۲	۹	۳	۶	۱	۵	۷	۸	۴
۶	۱	۴	۷	۳	۸	۲	۹	۵
۸	۷	۵	۲	۹	۴	۶	۳	۱

جدول۱۸۳۲

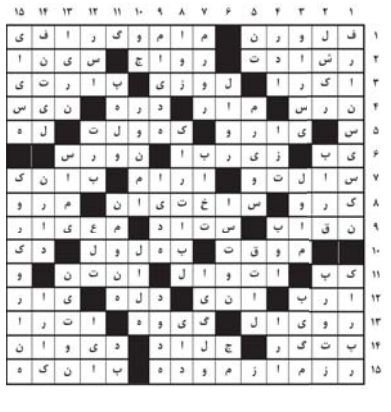

سودوکو سخت۴۸۵

قانون‌های حل جدول سودوکو:

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

	۲		۳	۴		۱		
	۳				۷			۲
					۴	۶		
	۷			۸				
۹						۸		۳
۳							۹	۵
۸	۴							
	۶		۵				۲	

سودوکو ۸۳۶

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

	۳	۷		۶				
					۸		۵	۳
	۸	۵						۲
			۹			۱		
				۸	۵			
	۶	۲	۴					
	۵		۲			۹		
			۶			۲		
				۹		۷	۴	